

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๓๕/๒๕๖๓

เรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๖
เรื่อง การสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี เพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชีนี้นั้นต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๖๒ (๓/๒๕๖๓) เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ที่ ๖๓/๒๕๖๒ เรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๖ เรื่อง การสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่

ข้อ ๓ ให้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๖ เรื่อง การสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่ ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

จักรกฤษณ์ พาราพันธกุล

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 6

เรื่อง

การสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่

คำนำ

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 6 เรื่อง การสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่ ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2562 (IFRS 6: Exploration for and Evaluation of Mineral Resources (Bound volume 2020 Consolidated without early application))

ประวัติการปรับปรุงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ (ใช้อ้างอิงเฉพาะสำหรับประเทศไทยเท่านั้น)

ฉบับปรับปรุงปี	การปรับปรุงจากฉบับปีก่อนหน้า	การปรับปรุงเนื่องจาก
2563	โดยปรับปรุงย่อหน้าที่ 10 และเพิ่มย่อหน้าที่ 26ก	การปรับปรุงการอ้างอิงกรอบแนวคิดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
2562	โดยปรับปรุงการอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น แต่ทั้งนี้ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงถ้อยคำหรือเนื้อหาใดๆ	ไม่มี

****คำนำนี้ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้****

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 6

เรื่อง

การสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

	จากย่อหน้าที่
วัตถุประสงค์	1
ขอบเขต	3
การรับรู้สินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า	6
ข้อยกเว้นเป็นการชั่วคราวจากมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี	
การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด ย่อหน้าที่ 11 และ 12	6
การวัดมูลค่าสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า	8
การวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ	8
องค์ประกอบของราคาทุนของสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า	9
การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ	12
การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี	13
การแสดงรายการ	15
การจัดประเภทรายการสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า	15
การจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า	17
การตัดย้อยค่า	18
การรับรู้รายการและการวัดมูลค่า	18
การระบุระดับชั้นที่สินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าจะได้รับ	
การประเมินการตัดย้อยค่า	21
การเปิดเผยข้อมูล	23
วันถือปฏิบัติ	26
การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	27
ภาคผนวก	
ก คำนิยาม	

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 6 เรื่อง การสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่ ประกอบด้วยย่อหน้าที่ 1 ถึง 27 และภาคผนวก ก ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน ย่อหน้าที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรหนาถือเป็นหลักการสำคัญ คำนิยามในภาคผนวก ก ที่ปรากฏเป็นครั้งแรกในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้จะเป็นตัวอักษรเอน และมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ควรอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของ กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 6 เรื่อง การสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่

วัตถุประสงค์

- 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดการรายงานทางการเงินสำหรับการสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่
- 2 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กำหนดให้
 - 2.1 จำกัดการปรับปรุงวิธีปฏิบัติทางการบัญชีที่ใช้ปฏิบัติในปัจจุบันสำหรับค่าใช้จ่ายในการสำรวจและการประเมินค่า
 - 2.2 กิจการที่รับรู้สินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า มีการประเมินการด้อยค่าให้เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ และวัดมูลค่าการด้อยค่าตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์
 - 2.3 เปิดเผยรายการ และอธิบายจำนวนเงินที่แสดงในงบการเงินของกิจการที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่ และช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเหล่านั้นเข้าใจถึงจำนวนเงิน ระยะเวลา และความแน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคตที่เกิดจากสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าที่มีการรับรู้

ขอบเขต

- 3 กิจการต้องใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับค่าใช้จ่ายในการสำรวจและการประเมินค่าที่เกิดขึ้น
- 4 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไม่ได้กล่าวถึงการบัญชีในหัวข้ออื่น ๆ ของกิจการที่ดำเนินการสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่
- 5 กิจการต้องไม่นำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไปใช้กับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น
 - 5.1 ก่อนการสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่ เช่น ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นก่อนที่กิจการจะได้รับสิทธิตามกฎหมายให้สำรวจพื้นที่ที่ระบุไว้เฉพาะ

- 5.2 หลังจากที่ได้มีการพิสูจน์แล้วถึงความเป็นไปได้ทางเทคนิค และความเป็นไปได้ในเชิงพาณิชย์ของการนำเอาทรัพย์สินเหล่านั้นมาใช้

การรับรู้สินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า

ข้อยกเว้นเป็นการชั่วคราวจากมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด ย่อหน้าที่ 11 และ 12

- 6 ในการกำหนดนโยบายการบัญชี กิจกรรมที่มีการรับรู้สินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 10 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด
- 7 ย่อหน้าที่ 11 และ 12 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด กำหนดแหล่งที่มาและแนวปฏิบัติ ซึ่งฝ่ายบริหารต้องการใช้ในการพิจารณากำหนดนโยบาย การบัญชีสำหรับรายการที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินยังไม่ได้ระบุไว้เป็นการเฉพาะ อย่างไรก็ตาม มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ได้ระบุถึงข้อยกเว้นแก่กิจกรรมในการนำข้อกำหนดจากย่อหน้าดังกล่าวมาถือปฏิบัติในเรื่องนโยบายการบัญชีสำหรับการรับรู้และวัดมูลค่าของสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า โดยขึ้นอยู่กับการพิจารณาตามย่อหน้าที่ 9 และ 10 ที่จะกล่าวถัดไป

การวัดมูลค่าสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า

การวัดมูลค่าเมื่อรับรู้รายการ

- 8 สินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าต้องวัดมูลค่าโดยใช้ราคาทุน

องค์ประกอบของราคาทุนของสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า

- 9 กิจกรรมต้องกำหนดนโยบายการบัญชีซึ่งระบุถึงประเภทของค่าใช้จ่ายที่สามารถรับรู้เป็นสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าและนโยบายดังกล่าวมาถือปฏิบัติโดยสม่ำเสมอในการกำหนดนโยบายดังกล่าวกิจกรรมจะพิจารณาระดับความเกี่ยวข้องของค่าใช้จ่ายกับการพบแหล่งทรัพยากรแร่อย่างเฉพาะเจาะจง ตัวอย่างของค่าใช้จ่ายที่อาจรวมอยู่ในการวัดมูลค่าเมื่อเริ่มแรกเป็นสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่ามีดังนี้ (รายการดังต่อไปนี้ไม่ได้รวมรายการที่เกี่ยวข้องทั้งหมด)
- 9.1 การได้มาซึ่งสิทธิในการสำรวจ
 - 9.2 การศึกษาทางด้านภูมิประเทศ ธรณีวิทยา ภูมิศาสตร์ และธรณีฟิสิกส์
 - 9.3 การขุดเจาะสำรวจ
 - 9.4 การขุด

- 9.5 การเลือกตัวอย่าง และ
- 9.6 กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความเป็นไปได้ทางด้านเทคนิคและความเป็นไปได้ในเชิงพาณิชย์ของการนำทรัพยากรแร่มาใช้
- 10 ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแหล่งทรัพยากรแร่ ไม่รับรู้เป็นสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า *กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน* ได้ให้แนวปฏิบัติในการรับรู้สินทรัพย์ที่เกิดจากการพัฒนาไว้แล้ว
- 11 เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 เรื่อง *ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น* กิจกรรมจะรับรู้ภาระผูกพันที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายและการรักษาสภาพให้กลับคืนดั้งเดิมที่เกิดขึ้นในระหว่างช่วงเฉพาะเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งเป็นผลมาจากการสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่

การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้รายการ

- 12 ภายหลังการรับรู้รายการกิจการต้องเลือกใช้วิธีราคาทุน หรือวิธีการตีราคาใหม่ในการวัดมูลค่าสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า ถ้ากิจการใช้วิธีการตีราคาใหม่ (ไม่ว่าจะเป็นไปตามวิธีที่ระบุในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง *ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์* หรือ วิธีที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 เรื่อง *สินทรัพย์ไม่มีตัวตน*) กิจการต้องใช้วิธีการดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอกับการจัดประเภทของสินทรัพย์ (ดูย่อหน้าที่ 15)

การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี

- 13 กิจการอาจเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีสำหรับค่าใช้จ่ายในการสำรวจและการประเมินค่า หากการเปลี่ยนแปลงนั้นทำให้งบการเงินแสดงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้มากขึ้นและไม่ได้ทำให้ความน่าเชื่อถือลดลง หรือทำให้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น และไม่ได้ทำให้ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้ลดลง กิจการต้องพิจารณาถึงหลักของความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความน่าเชื่อถือโดยใช้เกณฑ์ตามเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง *นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด*
- 14 เพื่อให้การเปลี่ยนนโยบายการบัญชีสำหรับค่าใช้จ่ายจากการสำรวจและการประเมินค่าเป็นไปอย่างมีเหตุผล กิจการต้องแสดงได้ว่าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้งบการเงินเป็นไปตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง *นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด* มากยิ่งขึ้น แต่การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามเงื่อนไขทุกข้อที่กำหนด

การแสดงรายการ

การจัดประเภทรายการสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า

- 15 กิจการต้องจัดประเภทรายการสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าเป็นสินทรัพย์ที่มีตัวตนหรือสินทรัพย์ไม่มีตัวตนตามลักษณะของสินทรัพย์ที่ได้มา และใช้หลักเกณฑ์ดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอ
- 16 สินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าบางรายการเป็นสินทรัพย์ไม่มีตัวตน (เช่น สิทธิในการขุดเจาะ) ในขณะที่สินทรัพย์บางรายการเป็นสินทรัพย์ที่มีตัวตน (เช่น ยานพาหนะ และอุปกรณ์ขุดเจาะ) เมื่อมีการใช้สินทรัพย์ที่มีตัวตนเพื่อพัฒนาสินทรัพย์ไม่มีตัวตน จำนวนของสินทรัพย์ที่มีตัวตนที่ใช้ไปจะเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนสินทรัพย์ไม่มีตัวตน ไม่ได้ทำให้สินทรัพย์ที่มีตัวตนเปลี่ยนเป็นสินทรัพย์ไม่มีตัวตน

การจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า

- 17 สินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าต้องไม่ถูกจัดประเภทอยู่ในประเภทเดิมอีกต่อไปเมื่อมีการพิสูจน์แล้วถึงความเป็นไปได้ทางเทคนิคและความเป็นไปได้ในเชิงพาณิชย์ในการนำเอาทรัพยากรแร่มาใช้ กิจการต้องมีการประเมินการด้อยค่าของสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าและรับรู้ขาดทุนจากการด้อยค่าก่อนการจัดประเภทรายการใหม่

การด้อยค่า

การรับรู้รายการและการวัดมูลค่า

- 18 กิจการต้องประเมินการด้อยค่าของสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าเมื่อมีข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่ชี้ให้เห็นว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่เกิดขึ้นจากการสำรวจและการประเมินค่าอาจสูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน เมื่อข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่ชี้ให้เห็นว่ามูลค่าตามบัญชีมีจำนวนสูงกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน กิจการต้องวัดมูลค่า แสดงรายการและเปิดเผยผลขาดทุนจากการด้อยค่าตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ ยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 21
- 19 สำหรับสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าเท่านั้น กิจการต้องนำย่อหน้าที่ 20 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ มาปฏิบัติแทนที่ย่อหน้าที่ 8 ถึง 17 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ ในการระบุว่าสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าอาจเกิดการด้อยค่า ย่อหน้าที่ 20 ใช้คำว่า “สินทรัพย์” โดยให้หมายความรวมถึงสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าซึ่งแยกต่างหากหรือหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดกระแสเงินสด

- 20 ข้อเท็จจริงหรือสถานการณ์ข้อใดข้อหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งข้อดังต่อไปนี้ เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่า กิจการควรทดสอบการด้อยค่าสำหรับสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า (รายการดังต่อไปนี้ไม่ได้รวมรายการที่เกี่ยวข้องทั้งหมด)
- 20.1 ระยะเวลาซึ่งกิจการมีสิทธิในการสำรวจพื้นที่ที่ระบุไว้ได้หมดลงในระหว่างงวด หรือ กำลังจะหมดลงในระยะเวลาอันใกล้ และสิทธิดังกล่าวไม่ได้คาดว่าจะมีการต่ออายุ
 - 20.2 ไม่ได้มีการวางแผนงานหรือจัดทำงบประมาณสำหรับค่าใช้จ่ายที่มีสาระสำคัญในการดำเนินการสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่เพิ่มเติมในพื้นที่ที่ระบุไว้เฉพาะ
 - 20.3 การสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่ในพื้นที่ที่ระบุไว้ไม่ได้ทำให้กิจการค้นพบทรัพยากรแร่ในจำนวนที่สามารถนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์ได้ และกิจการได้ตัดสินใจหยุดดำเนินการในพื้นที่ดังกล่าว
 - 20.4 มีข้อมูลเพียงพอที่ทำให้สามารถระบุได้ว่า แม้ว่าการพัฒนาพื้นที่ดังกล่าวยังคงดำเนินอยู่ต่อไป แต่มีความเป็นไปได้ว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนเมื่อประสบความสำเร็จในการพัฒนา หรือเมื่อมีการขายจะต่ำกว่ามูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า

ในกรณีดังกล่าวหรือกรณีที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน กิจการต้องทดสอบการด้อยค่าตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ ผลขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ต้องรับรู้เป็นค่าใช้จ่ายตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์

การระบุระดับชั้นที่สินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าจะได้รับการประเมินการด้อยค่า

- 21 กิจการต้องกำหนดนโยบายการบัญชีในการปันส่วนสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าให้กับหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดกระแสเงินสดหรือกลุ่มของหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดกระแสเงินสดเพื่อวัตถุประสงค์ในการประเมินการด้อยค่าของสินทรัพย์ โดยหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดกระแสเงินสดหรือกลุ่มของหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดกระแสเงินสดที่ได้รับการปันส่วนต้องมีขนาดไม่เกินส่วนงานดำเนินงานตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 เรื่อง ส่วนงานดำเนินงาน
- 22 ระดับชั้นที่กิจการกำหนดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบการด้อยค่าของสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าอาจประกอบด้วยหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดกระแสเงินสดหนึ่งหน่วยหรือมากกว่า

การเปิดเผยข้อมูล

- 23 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลซึ่งระบุและอธิบายจำนวนเงินที่ได้รับรู้ในงบการเงินที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่
- 24 เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 23 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้
- 24.1 นโยบายการบัญชีเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการสำรวจและการประเมินค่า รวมถึงการรับรู้สินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า
- 24.2 จำนวนสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้และค่าใช้จ่าย กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน และกิจกรรมการลงทุนที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่
- 25 กิจการต้องแยกสินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่าเป็นสินทรัพย์ประเภทหนึ่งต่างหาก และเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ หรือมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตนตามการจัดประเภทของสินทรัพย์

วันถือปฏิบัติ

- 26 กิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป ทั้งนี้สนับสนุนให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติ หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับงวดก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย
- 26ก การปรับปรุงการอ้างอิงกรอบแนวคิดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน (ที่ปรับปรุงในปี 2563) ทำให้เกิดการปรับปรุงย่อหน้าที่ 10 กิจการต้องถือปฏิบัติตามการปรับปรุงดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2564 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการนำไปใช้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ เมื่อกิจการถือปฏิบัติตามการปรับปรุงที่เกิดจากการปรับปรุงการอ้างอิงกรอบแนวคิดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินทั้งหมดในเวลาเดียวกัน กิจการต้องถือปฏิบัติตามการปรับปรุงของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 6 เรื่อง การสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่ โดยการปรับงบการเงินย้อนหลังตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด อย่างไรก็ตาม หากกิจการพิจารณาว่าการปรับงบการเงินย้อนหลังนั้นไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติหรือก่อให้เกิดการใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป กิจการต้องถือปฏิบัติตามการปรับปรุงของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 6 เรื่อง การสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่ โดยอ้างอิงตามย่อหน้าที่ 23 ถึง 28 50 ถึง 53 และ 54 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

- 27 หากกิจการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 18 กับข้อมูลเปรียบเทียบที่สัมพันธ์กับรอบปีบัญชีที่เริ่มก่อนวันที่ 1 มกราคม 2562 กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวทั้งนี้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับความหมายของคำว่า “การไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ” ไว้

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ภาคผนวก ก

คำนิยาม

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

สินทรัพย์ที่เกิดจากการสำรวจและการประเมินค่า	หมายถึง	ค่าใช้จ่ายในการสำรวจและการประเมินค่า ซึ่งได้รับรู้เป็นสินทรัพย์ตามนโยบายการบัญชีของกิจการ
ค่าใช้จ่ายในการสำรวจและการประเมินค่า	หมายถึง	ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นของกิจการที่เกี่ยวข้องกับการสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่ ซึ่งเกิดขึ้นก่อนการพิสูจน์ความเป็นไปได้ทางเทคนิคและความเป็นไปได้ในเชิงพาณิชย์ของการนำเอาทรัพยากรแร่มาใช้
การสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่	หมายถึง	การค้นหาแหล่งทรัพยากรแร่รวมถึงแร่ธาตุ น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ และทรัพยากรที่ไม่สามารถสร้างขึ้นใหม่ได้ซึ่งคล้ายคลึงกัน (similar non-regenerative resources) หลังจากที่ยกกิจการได้รับสิทธิทางกฎหมายให้ทำการสำรวจในพื้นที่ที่ระบุไว้ รวมทั้งการกำหนดความเป็นไปได้ทางเทคนิคและความเป็นไปได้ในเชิงพาณิชย์ของการนำทรัพยากรแร่มาใช้

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2560-2563(ต่อ)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิภาดา	ตันติประภา	กรรมการและเลขานุการ
นางณัฐสรีย์	สโรชนันท์จัน	ผู้ช่วยเลขานุการ
นายเทวา	ดำแดง	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2560-2563

ดร.ศุภมิตร	เตชะมนตรีกุล	ประธานอนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางเกิ้ลตันที	มโนสันต์)	ที่ปรึกษา
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาวพรศิริ	เหล่าพัชรกุล)	ที่ปรึกษา
(นายวัชรินทร์	วงศ์ตระกูลชัย)	ที่ปรึกษา
(นางสาวโสภา	รุ่งสุริยะศิลป์)	ที่ปรึกษา
ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย		
(ดร.อรพินท์	เสริมประกาศศิลป์)	ที่ปรึกษา
(นางสายชล	เพ็ญวิริยะ)	ที่ปรึกษา
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		
(นางสาวอุบลวรรณ	แสงตรง)	ที่ปรึกษา
(นางสาวญาดา	สุขเกษม)	ที่ปรึกษา
ผู้แทนสมาคมธนาคารไทย		
(นางสาวรุ่งรัตน์	รัตนราชชาติกุล)	ที่ปรึกษา
ผู้แทนสมาคมประกันชีวิตไทย		
(นางสิริลักษณ์	รัตนไชย)	ที่ปรึกษา
ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย		
(นางพรณี	วรวิจิตรสถิต)	ที่ปรึกษา
(นางสาวพรทิพย์	ดาวสง่า)	ที่ปรึกษา
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวนิตาพร	อัศวธีระเกียรติ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางวิเรชา	สันตะพันธุ์)	อนุกรรมการ
(นางสุนันท์	อุปรมัย)	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิศรุต	ศรีบุญนาถ	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิลปพร	ศรีจันเพชร	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย	ศุภธาดา	อนุกรรมการ
นางสาวกมลทิพย์	เกตุทัต	อนุกรรมการ
นางสาวชานา	วิวัฒน์พนชาติ	อนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2560-2563(ต่อ)

นายณัฐเสกข์	เทพหัสติน	อนุกรรมการ
นายธนทิต	เจริญจันทร์	อนุกรรมการ
นายธนากร	ฝึกไฝผล	อนุกรรมการ
นางสาวผ่องพรรณ	เจียรวิริยะพันธ์	อนุกรรมการ
นางสายฝน	อินทร์แก้ว	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นายสมบุญ	โมจนกุล)	อนุกรรมการและเลขานุการ
(นางสุภาพร	บุญแทน)	อนุกรรมการ
นายมงคล	สมผล	ผู้ช่วยเลขานุการ
ผู้แทนจากสภาวิชาชีพบัญชี		ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการด้านเทคนิคมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2560-2563

นางสาววราพร	ประกาศศิริกุล	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวกัญญาณัฐ	ศรัทธินันท์ชัชวาลย์	อนุกรรมการ
นางสาวกฤตยาภร	อารีโสภณพิเชฐ	อนุกรรมการ
นายกษิติ	เกตุสุริยงค์	อนุกรรมการ
นายไพศาล	บุญศิริสุขะพงษ์	อนุกรรมการ
นายภาคภูมิ	วณิชธนานนท์	อนุกรรมการ
นางสาววิไลวรรณ	กาญจนกันติ	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวถนอมทรัพย์	โสภณศิริกุล)	อนุกรรมการ
(นางสาวทศวรรณ	บุษปะเกษ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาวโสภา	รุ่งสุริยะศิลป์)	อนุกรรมการ
(นายสิริชัย	ทองดี)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางสาวยุพิน	เรืองฤทธิ์)	อนุกรรมการ
(นายณรงค์	ภาณุเดชทิพย์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมติลวงค์)	อนุกรรมการ
นายภาณุพงศ์	ศิริอัครกรกุล	อนุกรรมการและเลขานุการ
นายอุดม	ธนรัตน์พงศ์	ผู้ช่วยเลขานุการ
นายวีระเดช	เตชะวรินทร์เลิศ	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการศึกษาและติดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ วาระปี 2560-2563

นางสาววันดี	สิรววัฒน์	ประธานอนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.ธารินี	พงศ์สุพัฒน์	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลยา	จันทะเดช	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรพรรณ	ยลระบิล	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอมอร	ใจเก่งกิจ	อนุกรรมการ
ดร.ปัญญา	สัมฤทธิ์ประดิษฐ์	อนุกรรมการ
ดร.พิมลวรรณ	ชยพรกุล	อนุกรรมการ
นางสาวธัญลักษณ์	เกตุแก้ว	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นายเฉลิมพงศ์	ตั้งปริบูรณ์รัตน์)	อนุกรรมการ
(ดร.จารวี	ชยสมบัติ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นายณรงค์	ภาณุเดชทิพย์)	อนุกรรมการ
(นางสาวแววไล	มณีไพโรจน์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมติลวงค์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวยุพาวดี	วรรณเลิศ)	อนุกรรมการ
(นางสาวภาสิน	จันทร์โมลี)	อนุกรรมการ
นางสาวสุชาดา	ตันติไอฟาร	อนุกรรมการและเลขานุการ
ดร.ธนาตล	รักษาพล	ผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาวสุธีรา	หงษ์มณี	ผู้ช่วยเลขานุการ

